

Michal Stránský se narodil roku 1966 v Uherském Hradišti. Už od mala jezdil s otcem na tábory a byl vychováván k lásce k přírodě. Na základní škole musel proti své vůli vstoupit do pionýrské organizace, avšak v Uherském Hradišti byla samostatná pionýrská skupina, která fungovala neoficiálně. Účast v téhle skupině mu zanechala první šrám u tehdejšího režimu. Jeho otec byl idealistický mladý komunista, který si po roce 1968 uvědomil, jak to s tehdejším režimem doopravdy je, a během normalizace neměl mezi jinými komunisty dobrou reputaci.

Po základní škole se Michal Stránský chtěl dostat na střední uměleckoprůmyslovou školu, to pro něj však nebylo realistické, vzhledem k jeho vztahu k tehdejšímu režimu, takže se přihlásil na stavební průmyslovou školu ve Zlíně. Přál si studovat český jazyk a výtvarná umění na vysoké škole, to se ale kvůli otci nepodařilo, i když využil různé vysokoškolské kontakty. Po škole vstoupil do Československého svazu mládeže, kde se skupinou lidí rozhodl založit Český svaz ochránců přírody pod ČSM. Během své aktivity se seznámil s různými lidmi, kteří byli spojeni s ochranou přírody a jeho známosti přetrvávají i dodnes.

Po zahájení stavby vodního díla Gabčíkovo pořádal s ostatními v rámci ČSOP různé akce, které toto téma přenesly do veřejného povědomí např. spoluorganizoval benefiční koncerty, jak proti vodnímu dílu Gabčíkovo, tak proti průplavu Dunaj-Odra-Labe. Během toho se napojil na ekologický institut Veronica, se kterým spolupracuje dodnes.

Jeho otec se podílel na vzniku prázdninové školy Lipnice, to ho s ostatními souvislostmi motivovalo k tomu, aby se taktéž angažoval v zážitkové pedagogice. Hlásil se jako instruktor, což se mu nakonec povedlo a po letním kurzu v prázdninové škole zůstal.

Po dokončení Střední průmyslové školy stavební ve Zlíně začal v roce 1984 pracovat jako programový pracovník Okresního klubu mládeže UHáčko v Uherském Hradišti. Po revoluci postupně opouštěl zážitkovou pedagogiku a začal se věnovat divadlu a poezii. Aktivně se účastnil listopadových událostí v Uherském Hradišti, později, v roce 1990, se stal volebním manažerem okresního koordináčního centra Občanského fóra a na začátku 90. let byl členem městského zastupitelstva v UH. Od roku 1994 pracuje jako samostatný grafický designér. Je autorem grafik řady knih. Vytvořil vizuální styl institucí jako např. Centrum Veronica Hostětín, Tradice Bílých Karpat, Nadace Partnerství – Moravské vinařské stezky, vinařství LAHOFER, Městská kina Uherské Hradiště a další. V roce 2001 vystudoval dramatickou výchovu na Divadelní fakultě Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Dnes se podílí na projektu věznice Uherské Hradiště. Michal Stránský také obdržel několik ocenění – Top design vína ČR 2015, Top design vína ČR 2011, Nejkrásnější česká kniha roku 2010, kde skončil na druhém místě, a cenu Mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici 1990.

Michal Stránský také píše písňové texty, zejména pro divadelní inscenace. Spolupracuje s mnoha divadly po republice, s Jiřím Pavlicou a folklorním souborem Hradišťan. Zabývá se i fotografováním, které bere jako nezbytnou součást své tvorby a propojení s jeho ostatními zájmy. Mimo to vydal i několik sbírek jeho poezie.

Michalova láska k přírodě je nepopiratelnou součástí jeho života, ze které čerpá inspiraci pro svou tvorbu a která ho provázela a pořád provází jeho cestou. Jeho aktivita dokazuje, že se pořád snaží změnit něco k lepšímu, i přesto, že komunistický režim už padl. To ukazuje, že boj s tehdejším režimem byl pro něj jen jednou z dalších překážek, které musel překonat. Uvědomuje si důležitost zachování krásy ve Zlínském kraji a v České republice obecně, což ale znamená, že se někdo musí postavit problému a upozornit na něj, když nějaký nastane. Díky tomu je Michal Stránský dnes velmi významnou osobností ve Zlínském kraji i v Uherském Hradišti.